



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2535/2020
02.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Добрица Перовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради накнаде штете и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2611/19 од 13.01.2020. године, у седници одржаној 02.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2611/19 од 13.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2611/19 од 13.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 151/2017 од 20.02.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете за претрпљене душевне болове због ускраћивања права на суђење у разумном року исплати износ од 430.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, до коначне исплате. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да на име делимично усвојеног противтужбеног захтева туженог противтужиоца, којим је тужилац противтужени на име награде и додатне награде за заступање у предмету П 2063/11 по основу успеха тужиоца у спору од 20% по основу стицања без основа, исплати износ од 73.066,00 динара, са законском затезном каматом почев од 25.02.2004. године, као дана пресуђења, па до исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде трошкова парничног поступка по делимично усвојеном тужбеном захтеву туженог противтужиоца, на име трошкова грађанско-судског спора по основу успеха у предмету П 2063/11 од 20% по основу стицања без основа, исплати износ од 26.223,00 динара, са законском затезном каматом почев од 25.02.2014. године, па до исплате. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 6.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2611/19 од 13.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на критеријуме за накнаду штете и оцену налаза и мишљења судског вештака неуропсихијатра од стране нижестепених судова, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Правноснажна судска одлука различите садржине, која је уз ревизију достављена не указује на другачији правни став и другачију примену материјалног права, јер правилна примена права у овој врсти спорова, као и оцена основаности захтева за накнаду нематеријалне штете, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради ради накнаде штете поднета је 03.03.2017. године. У тужби и у уводу првостепене пресуде је вредност спора означена износом од 430.000,00 динара, па тај износ представља вредност спора.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**